

Ale sa ja ožením v lete,
keď je všetko v poli vo kvete;
keď sa lúky zelenajú
a bučiny rozvíjajú,
keď sú ovce na salaši,
vtedy pôjdem ku Mariši.

Vezmem si ja dievča z Šariša,
meno bude mati Mariša;
oči bude mati sivé
a len ku mne prívetivé,
líčka biele a červené
a srdiečko ku mne verné!

Melódia: Sl. sp. D 2040.

132.

Andantino (Andante)

A. H. Krčméry, [1879, Zvolenská]

Po za-hra - de cho - di - la, ru - ka - ma lo - mi -
la: Ach, bo - že môj, pre - bo - že, čo som
u - ro - bi - la, čo som u - ro - bi - la?

Po zahrade chodila,
rukama lomila:
Ach, bože môj, prebože,
[: čo som urobila? :]

Sedáva on, sedáva
v susedovie dvore,
tam je on priviazaný
[: na hodbabnej šnure. :]

Opustila som si ja
sokola pre páva,
išla by som ho hľadať,
[: neviem kde sedáva. :]

Tá hodbabná šnúročka
veľmi je tenučká,
ona sa mi vrezala
[: do môjho srdiečka. :]

Vrezala sa, vrezala,
viac sa nevyreže,
už mne v mojej nemoci
[: nikto nespomôže. :]

V 1. vyd. začína nápev notou f¹.

*

Melódia: Sb. MS II (25) 24: Po zahrade chodila — Sl. sp. D 670 — [Bar. 861: Ej ach škoda, preškoda].